

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **H. V. GmbH + Co, H.**, právne zast. JUDr. G. S., L., M., advokátkou, R. proti žalovanému **S., a. s., B., J.**, IČO: X., **o zaplatenie 7 407,72 Eur s príslušenstvom**, o späťvzatí návrhu na začatie konania po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave rozsudkom zo dňa 16. septembra 2010, č. k. 26Cb/197/1995-127, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie návrhu na začatie konania **p r i p ú ť a**, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. septembra 2010, č. k. 26Cb/197/1995-127 **z r u ť u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16. 09. 2010, č. k. 26Cb/197/1995-127 rozhodol tak, že uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 7 407,72 Eur spolu s 19% úrokom z omeškania odo dňa 08. 10. 1992 až do zaplatenia a 413,86 Eur na náhradu trov konania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd uviedol, že žalobou, podanou na súde dňa 03. 08. 1995, si uplatnil žalobca voči žalovanému právo na zaplatenie 14 488,25 DEM z titulu zostatku faktúry číslo 178578 zo dňa 07. 08. 1992, znejúcej na sumu 16 523 DEM, ktorá suma bola po reklamácií znížená na 14 488,25 DEM spolu s príslušenstvom – úrokmi z omeškania vo výške 19 % ročne odo dňa 08. 10. 1992. Listom zo dňa 05. 04. 1995 žalovaný svoj dlh voči žalobcovi uznal. Po zrušení konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného, dospel súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žaloba je dôvodná. V danom prípade samotný nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny ním dodaného tovaru, špecifikovaného vo faktúre žalobcu číslo 178578 zo dňa 07. 08. 1992, v uplatnenej výške 14 488,25 DEM, sporný nebol. K úhrade pohľadávky žalobcu nedošlo, a to ani v rozvrhu v konkurze na majetok žalovaného. Podľa rozvrhového uznesenia, vydaného

Krajským súdom v Bratislave dňa 24. 07. 2009, sp. zn. 38K/81/96, veritelia pohľadávok II. a III. triedy uspokojení v konkurze neboli. Žalobca si svoju pohľadávku do konkurzu prihlásil prihláškou vo výške 279 652,20 Sk, ktorú pohľadávku správkyňa konkurznej podstaty uznala a zaradila do III. triedy. Na základe tohto súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 7 407,72 Eur spolu s 19% úrokom z omeškania odo dňa 08. 10. 1992. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Podaním zo dňa 20. 09. 2010, ktoré bolo súdu doručené 22. 09. 2010, vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok. Žalovaný proti späťvzatiu žaloby nevzniesol žiadne pripomienky.

Ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví (§ 208 O. s. p.).

Vzhľadom na to, že boli splnené podmienky postupu podľa ust. § 208 O. s. p, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto späťvzatie návrhu na začatie konania pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

O vrátení súdneho poplatku rozhodne súd prvého stupňa, ktorý je na konanie o súdnom poplatku príslušný.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. marca 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová